

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekin tasavalta) on esittänyt 4.12.2020 – ET v. Ministerstvo životního prostředí

(Asia C-659/20)

(2021/C 62/20)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ET

Vastapuoli: Ministerstvo životního prostředí

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Kuuluvatko luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 4.5.2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 865/2006 ⁽¹⁾ tarkoitettuun vanhempien sukupolven yksilöt, jotka ovat asianomaisen kasvattajan kasvatettavina olevien yksilöiden vanhemmat mutta joita kasvattaja ei ole koskaan omistanut tai pitänyt hallussaan?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan siten, että emosukupolven yksilöiden ei katsota kuuluvan vanhempien sukupolveen, voivatko toimivaltaiset viranomaiset tutkiessaan komission asetuksen (EY) N:o 865/2006 54 artiklan 2 kohdan mukaisten edellytysten täyttymistä vanhempien sukupolven saamisesta tavalla, joka ei ole vahingollinen kyseisen lajin säilymiselle luonnonvaraisessa ympäristössä, selvittää tällaisen emosukupolven yksilöiden syntyperän ja määrittää sen perusteella, onko vanhempien sukupolvi saatu tämän asetuksen 54 artiklan 2 kohdan mukaisten edellytysten täytyessä?
3. Voidaanko arvioitaessa komission asetuksen (EY) N:o 865/2006 54 artiklan 2 kohdan mukaisten edellytysten täyttymistä vanhempien sukupolven saamisesta tavalla, joka ei ole vahingollinen kyseisen lajin säilymiselle luonnonvaraisessa ympäristössä, ottaa huomioon pääasian muut tosiseikat (erityisesti vilpitiön mieli yksilöiden siirron yhteydessä ja perusteltu luottamus siihen, että näiden yksilöiden mahdollisilla jälkeläisillä voidaan käydä kauppaa, ja mahdollisesti myös se tosiseikka, että asiaa koskeva lainsäädäntö oli Tšekin tasavallassa löyhempi ennen Euroopan unioniin liittymistä)?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 166, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 4.12.2020 – MK v. Lufthansa CityLine GmbH

(Asia C-660/20)

(2021/C 62/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht (Saksa)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: MK

Vastaaja: Lufthansa CityLine GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko kansallisessa säännöksessä osa-aikatyöntekijöihin epäedullisempia työehtoja kuin vastaaviin kokoaikaisiin työntekijöihin direktiivin 97/81/EY⁽¹⁾ liitteessä olevan osa-aikatyötä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä, jos siinä sallitaan se, että osa-aikatyöntekijöille ja kokoaikaisille työntekijöille maksettava lisäkorvaus sidotaan yhdenmukaisesti saman työtuntimäärän ylittymiseen, ja mahdollistetaan siten se, että lisäkorvauksen maksamisen perustaksi otetaan kokonaispalkka eikä lisäkorvausta vastaavaa palkan osaa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko kansallinen säännös, jossa mahdollistetaan se, että lisäkorvausta koskevan oikeuden edellytykseksi asetetaan se, että osa-aikatyöntekijöiden ja kokoaikaisien työntekijöiden osalta ylittyy yhdenmukaisesti sama työtuntimäärä, yhteensopiva direktiivin 97/81/EY liitteessä olevan osa-aikatyötä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohdan ja 4 lausekkeen 2 kohtaan sisältyvän pro rata temporis -periaatteen kanssa, jos lisäkorvauksella pyritään hyvittämään erityinen työstä aiheutuva rasite?

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 97/81/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta (EYVL 1998, L 14, s. 9).

Kanne 17.12.2020 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-687/20)

(2021/C 62/22)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Noll-Ehlers ja G. Braga da Cruz)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

Euroopan komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta 25.6.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/49/EY⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan, kun se ei ole laatinut strategisia melukarttoja viiden tieliikenteen pääväylän osalta
- toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut kyseisen direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan, kun se ei ole laatinut toimintasuunnitelmia Amadoran ja Porton taajamien osalta, toimintasuunnitelmia 236 tieliikenteen pääväylän osalta eikä toimintasuunnitelmia 55 raideliikenteen pääväylän osalta
- toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut kyseisen direktiivin 10 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä liitteen VI kanssa, säädetyn mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan, kun se ei ole ilmoittanut komissiolle tietoja, jotka sisältyvät strategiisiin melukarttoihin viiden tieliikenteen pääväylän osalta, eikä ole ilmoittanut komissiolle niiden toimintasuunnitelmien tiivistelmiä, jotka liittyvät Amadoran ja Porton taajamiin, 236 tieliikenteen pääväylään ja 55 raideliikenteen pääväylään
- velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta 25.6.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/49/EY (jäljempänä direktiivi), jota sovelletaan esillä olevassa asiassa, mukaan Portugalin viranomaisilla oli velvollisuus:

- 1) ensinnäkin direktiivin 7 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan ilmoittaa komissiolle viimeistään 31.12.2008 alueellaan olevista taajamista ja kaikista tieliikenteen pääväylistä sekä raideliikenteen pääväylistä.